

Ajatuksia Paavalin kirjeistä

1.KOR.11:1-33

Kuuliaisuutta seurakunnassa

"Seuratkaa minun esimerkkiäni, niin kuin minäkin seuraan Kristusta. Kiitän teitä siitä, että aina muistatte ja noudatatte niitä opetuksia, jotka olen välittänyt teille." 1.Kor.11:1-2

Paavali aloittaa siis luvun 11 kehottamalla seuraamaan hänen omaa esimerkkiään. Kuinka moni meistä voisi täydellä sydämellä kehottaa samoin omalla kohdalla? Luulenpa, että tämä ajatus vie jokaisen pienelle paikalle. Paavali oli kuitenkin tehnyt päätöksen elää siten, että hän voi näin kehottaa toisiakin elämään. Toisaalta, kun ajattelee asiaa monelta kantilta, asiamme uskottavuus kärsii suuresti, ellei elämämme ole tasapainossa sanojemme kanssa. Sanamme kuulostaa pelkääntään hurskastelulta, ellemmme myös elämällämme osoita olevamme kaikessa Sanan takana.

Sitten Paavali opettaa jotain, mitä on äärimmäisen vaikea käsittää nykyisessä ajassamme. Tämä samainen Paavali, joka niin hengessä kehotti meitä aina sydämen palavuuteen ja muutokseen, jotka tapahtuvat sisäisessä maailmassamme, yhtäkkiä puhuukin ulkonaisesta - miltei täysin turhalta kuulostavalta - asialta.

"Teidän tulee kuitenkin tietää, että jokaisen miehen pää on Kristus, naisen pää on mies ja Kristuksen pää on Jumala. Jos miehellä on päähine päässään, kun hän rukoilee tai profetoi, hän häpäisee päänsä. Sen sijaan jos nainen on avopäin, kun hän rukoilee tai profetoi, hän häpäisee päänsä, sillä sehän on samaa kuin hän olisi antanut ajaa hiuksensa pois. Ellei nainen peitä päänsä, hän voi yhtä hyvin leikkauttaa hiuksensa. Mutta jos keran hiusten leikkaaminen tai pois ajaminen on naiselle häpeällistä, hänen tulee peittää päänsä. Miehen ei pidä peittää päänsä, koska hän on Jumalan kuva ja heijastaa hänen kunniaansa. Nainen taas heijastaa miehen kunniaa. Miestä ei ole luotu naisesta vaan nainen miehestä, eikä miestä luotu naisen takia vaan nainen miehen takia. Naisen tulee siis pitää päässään arvonsa merkkiä enkeleiden takia. Herran edessä ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista, sillä niin kuin nainen on luotu miehes-

tä, myös mies on syntynyt naisesta. Mutta kaikki on saanut alkunsa Jumalasta. 1.Kor.11:3-12

En ole varma, mutta tämä kuulostaa siltä, että nuo ajatukset liittyivät jotenkin enemmän sen ajan kulttuuriin ja ajatusmaailmaan. Luomakunnan järjestys on kyllä sama, ja sitä on kyllä syytä kunnioittaa, mikäli mielimme elää tasapainoista ja onnellista elämää, mutta olisiko Jumalalle tärkeää se, että onko meillä rukoillessamme lakki päässä vai ei?! En usko, että tässä on kysymys Jumalan ja meidän välisestä suhteesta, vaan meidän ihmisten kesken tapahtuvasta Jumalan kunnioittamisesta. Mehän ilmeämme olemuksellamme, pukeutumiselämme ja sanoillamme hyvin pitkälti sitä, mitä sydämessämme kannamme. Juuri tämäntyyppisillä asioilla voimme osoittaa myös toinen toisillemme, miten paljon arvostamme Jumalaaan liittyviä asioita. Ehkäpä nykyaikana voisimme verrata samaista asiaa ylipäätään naisten pukeutumiseen liian avoimiin tai paljastaviin asuihin. Varmasti ymmärtänest ristiiridan henkilön kohdalla, joka hartaasi rukoilee ja profetoi, mutta pukeutuu kuitenkin, kuin halpa nainen.

Onneksi Paavali kuitenkin jatkaa, ja opettaa, että meidän tulee itse päättää ja tietää, mikä on soveliaista.

"Päätelkää itse, onko naisen sopivaa rukoilla Jumalaa avopäin. Opettaahan jo luontokin teille, että pitkä tukka on miehelle häpeäksi mutta naiselle kunniaksi. Pitkät hiukset on annettu naiselle huntuksi." 1.Kor.11:13-15

Nämä ohjeet ovat varmasti vaikuttaneet hyvin pitkälti kristittyjen pukeutumisiin ja hiustyyliihin. Toisinaan on tapahtunut jopa ylilyönötejä siinä määrin, että näistä ulkoisista tekijöistä on saattanut tulla päätekiäjiä. Silloin seurakunta on hairautunut totuudesta kauaksi. Jeesus-keskeisessä seurakunnassa nämä asiat ovat luonnostaan sen hedelmää, mitä Jeesus on saanut vaikuttaa. Onhan hyvä, että pukeutumisemme ja käytöksemmekin viestittää siveää ja kristillistä käytöstä Jumalan seurakunnassa.

Paavalin aikana, niin kuin nykyaikana, esiintyi mielipiteistä väittelyjä. Voimakastahtoiset ihmiset niin mielellään tuovat omaa näkökantaansa esille, väittäen omaa totuuttaan ainoaksi oikeaksi. Tästä Paavali opettaa, ettei niin saisi olla.

"Jos joku kuitenkin väittää vastaan, niin sanon hänelle, ettei meillä ole sellaista tapaa eikä yleensääkään Jumalan seurakunnilla." 1.Kor.11:16

Seuraavaksi Paavali siirtyy opettamaan seurakuntaa siitä, miten meidän tulee suhtautua ehtoolliseen ja sen nauttimiseen. Hän moittii Korintton seurakuntaa puolueista ja heidän voimakkaista väittelyistään:

"Näitä ohjeita antaessani minun on moitittava teitä siitä, että yhteiset kokoontumisenne ovat teille pikemmin vahingoksi kuin hyödyksi. Olen ensinnäkin kuulunut, että teillä seurakunnan kokouksissa ilmenee hajaannusta, ja osittain sen myös uskon. Täytyyhän teillä ollakin keskuudessanne ryhmäkuntia, jotta nähtäisiin, ketkä teistä osoittautuvat luotettaviksi. 1.Kor.11:17-19

Herran aterian viettäminen oli myös karannut käsistä. Apostolisena aikana ehtoollista ei nautittu pienistä pikareista, eikä otettu pientä leivänmurusta lautaselta, vaan silloin se tarkoitti kokonaista ateriaa, jossa muistettaisiin Herran kuolemaa. Nyt, niin kuin aina, kävi ilman ohjeistusta, että toiset katselivat sivusta nälissään, kun toiset mässäilivät mitä mahtavimmilla herkkupaloilla. Tähän siis Paavali puuttui, ojentaessaan Korintton kristittyjä.

"Teidän kokoontumisenne eivät ole oikeaa Herran aterian viettämistä, koska jokainen syö omia ruokiaan, niin että toinen on nälissään ja toinen juovuksissa. Ettekö voi syödä ja juoda kotonanne? Vai halveksitteko te Jumalan seurakuntaa niin että häpäisette niitä, joilla ei ole ruokaa? Mitä minun pitäisi sanoa teille? Kiitäkö teitä? Tässä asiassa en teitä kiitä." 1.Kor.11:20-22

Sitten Paavali kertoo ehtoollisen viettosta, miten hän oli Herralta saanut tiedoksi tämän. On ymmärrettävä kokonaisuus seuraavasta, juuri sen, mitä edellä luimme. Oikea ehtoollisen vietto tapahtuu muistellen Herran kuolemaa, eikä mässäillen ruuan paljoudella.

Olen saanut Herralta tiedoksi tämän, minkä olen myös opettanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on Minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä Minun muistokseni."

Samoin Hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto Minun veressäni. Niin

usein kuin siitä juotte, tehkää se Minun muistokseni."

"Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun Hän tulee.

Niinpä se, joka arvottomalla tavalla syö tätä leipää ja juo Herran maljasta, tekee syntiä Herran ruumista ja verta vastaan. Jokaisen on tutkittava itseään, ennen kuin syö tätä leipää ja juo tästä maljasta. Se, joka syö ja juo ajattelematta, että kysymys on Kristuksen ruumiista, syö ja juo itselleen tuomion.

Sen vuoksihan teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat jo nukkuneet pois. Jos me itse tutkisimme itseämme, emme joutuisi tuomittaviksi.

Rangaistessaan Herra kuitenkin kurittaa meitä, jotta meitä ei yhdessä maailman kanssa lopulli-

sesti tuomittaisi. Veljeni, kun siis kokoonnutte aterioimaan, odotakaa toisianne. Se, jolla on nälkä, syököön kotonaan, jotteivät kokoontumisenne tuottaisi teille rangaistusta. Muusta annan ohjeet sitten kun tulen."
1.Kor.11:23-34

Miten monet kristityt suorastaan pelkäävät näitä Raamatun jakeita. Ovat-han nuo ajatukset kirjoittaneet monen lahkolais-saarnaajan kielen kannat parkumaan tuomion hengen sanomaa, pelotellen ja eksyttären ihmisiä pois yhä vain kauemmaksi ehtoollisen todellisesta merkityksestä. Itsekin nuorena pelkäsin kovin, tutkin sydäntäni ja elämäni, ettei vain mitään syntiä olisi tunnollani ottaessani ehtoollista. Pelkäsin Jumalan vihan kohtaavan minua, jos en ollut kyennyt vaelta-maan riittävän täydellisesti ennen ehtoollista. Vasta myöhemmin aikuisella ikää tutkiessani, mitä Paavali todella opetti näiltä alueilta, ymmär-rän, että kysymys on ainoastaan Her-ran kuoleman muistamisesta. Se on

tarkoitus ja kohde: *"niin usein, kun juotte, niin usein kuin syötte... tehkää tämä Minun muistokseni!"*

Kelvottomuus siis näillä alueilla liittyy siihen, ettei tuota ateriaa erotettu selkeästi kaikesta muusta syömisestä. Tämän ymmärtäminen on huomatta-vasti helpottanut ehtoolliseni viettä-mistä. Tiedän, että saan tulla Hänen eteensä, parannusta tehden, tutkia sisintäni, niin kuin aina muulloinkin, mutta ottaessani osaa Herran ateri-aan, ajattelen kaikkea sitä, mitä Jee-sus on tehnyt puolestani. Hän kuoli, että saisin iankaikkisen elämän. Hänen kärsimyksensä ja kuolemansa edestäni takaavat minulle täyden pääsyn ja etuoikeuden Jumalan kasvojen eteen.

Hyvä, rakas ystäväni! Älä pelkää eh-toollista, vaan vietä sitä hetkeä muis-tellen Herramme suurta kärsimystä puolestamme, Hänen kuolemaansa ja ylösnousemustaan. Sen paremmin ja tarkoituksellisemmin ei voi ehtoollista viettää.

